

Tulevaisuus Amerikalle ja 18. heinäkuuta 2020 – Numero kuusi

Lippumerkki

Jeff Pippenger
2023-09-23

Ja kolmen ja puolen päivän kuluttua Jumalasta lähtöisin oleva elämän Henki meni heihin, ja he nousivat jaloilleen; ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: Nouskaa tänne ylös. Ja he nousivat taivaaseen pilvessä; ja heidän vihollisensa näkivät heidät. Ilmestys 11:11, 12.

Sen jälkeen kun Elia ja Mooses on tallattu katuun, he saavat Puolustajan, ja sitten he nousevat jaloilleen. Hesekielin luulaakson luut kuulevat ensin huminan ja kokevat sitten vavistuksen, mutta heissä ei vielä ollut henkeä.

Niin minä ennustin, niin kuin minua oli käsketty; ja ennustaessani kuului humina, ja katso, tapahtui tärinä, ja luut tulivat yhteen, kukin luu luunsa luo. Ja kun minä katselin, katso, niihin tuli jänteitä ja lihaa, ja nahka peitti ne päältä; mutta niissä ei ollut henkeä. Hesekiel 37:7, 8.

Kun ruumiit on jälleen koottu, ne kuulevat neljän tuulen sanoman.

Sitten hän sanoi minulle: Profetoi tuulelle, profetoi, ihmislapsi, ja sano tuulelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule neljästä tuulesta, oi henki, ja puhalla näihin surmattuihin, että he tulisivat eläviksi. Niin minä profetoin, niin kuin hän oli minua käsenyt, ja henki tuli heihin, ja he virkosivat eloon ja nousivat jaloillensa, ylen suuri sotajoukko. Hesekiel 37:9, 10.

Kaikki profeetat osoittavat maailman loppuun, joten Hesekielin kohta synnyttää pulman niille, jotka haluavat välttää Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kahden profeetan sanoman. Tietysti niille, jotka haluavat hylätä sanoman, helpoin valhe, jonka he voivat kertoa itselleen, on se, että Ilmestyskirjan yhdestoista luku on vain historiaa, joka kuvaa Ranskan vallankumousta, eikä sillä ole mitään sovellusta maailman loppuun. Mutta jos hyväksyt lähtökohdan, että myös Ilmestyskirjan yhdestoista luku osoittaa maailman loppuun, sinun täytyy sovittaa yhteen se tosiasia, että maailman lopussa oleva mahtava sotajoukko, joka esittää kolmannen enkelin sanoman suurella huudolla, tunnistetaan kuolleeksi ja ylösnousseeksi jo ennen kuin se nousee seisomaan Jumalan sotajoukkona.

Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. Katso, he sanovat: Meidän luumme ovat kuivuneet, ja toivomme on mennyt; me olemme kokonaan hävitetyt. Sentähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minun kansani, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät ylös haudoistanne ja vien teidät Israelin maahan. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan teidän hautanne, minun kansani, ja nostan teidät ylös haudoistanne. Ja minä annan Henkeni teihin, niin että te virkoatte eloon, ja minä asetan teidät omaan maahanne. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen sen puhunut

ja tehnyt, sanoo Herra. Hesekiel 37:11–14.

Kristus astui ylös taivaaseen pilven kanssa, ja Hän palaa pilvien kanssa, ja pilvet edustavat enkeleitä. Mooses ja Elia nousevat taivaaseen pilvessä, joka edustaa kolmannen enkelin sanomaa, joka lentää keskitaivaalla sunnuntailain aikana Yhdysvalloissa. Mooses ja Elia nousevat taivaaseen sunnuntailain aikana yhteydessä islamiin liittyvään sanomaan.

Jesaja tuo esiin monia tähän historiaan liittyviä totuuksia juuri siinä samassa kohdassa, johon Jeesus viittasi osoittaakseen oman työnsä. Hän käytti profeettoja Eliaa ja Elisaa esimerkkeinä siitä, ettei heidän oma kansansa ottanut vastaan profeetallista sanomaa, ja tämä herätti heti Nasaretin seurakunnassa vihaa, niin että he pyrkivät surmaamaan hänet.

Herran, Herran Henki on minun ylläni, sillä Herra on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyryille; hän on lähettänyt minut sitomaan särjetyt sydämet, kuuluttamaan vapautusta vangituille ja vankilan avautumista sidotuille; julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme koston päivää; lohduttamaan kaikkia murheellisia; asettamaan Siionissa sureville, antamaan heille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilon öljyn murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan; että heitä kutsuttaisiin vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi, että hän tulisi kirkastetuksi. Ja he rakentavat muinaiset rauniot, pystyttävät jälleen entiset autiot paikat ja korjaavat hävitetyt kaupungit, monien sukupolvien autioitumat. Ja muukalaiset seisovat ja kaitsevat teidän laumojanne, ja vieraan kansan pojat ovat teidän kyntömiehenne ja viinitarhurinne. Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi; teitä sanotaan meidän Jumalamme palvelijoiksi; te syötte kansakuntien rikkaudet, ja heidän kunniastaan te kerskaatte. Häpeänne sijaan te saatte kaksinkertaisen osan, ja häväistyksen sijaan he iloitsevat osastansa; sen tähden he perivät maassaan kaksinkertaisen osan: iankaikkinen ilo on oleva heidän osansa. Sillä minä, Herra, rakastan oikeutta, minä vihaan ryöstöä polttouhrin sijaan; ja minä ohjaan heidän työnsä totuudessa, ja minä teen heidän kanssaan iankaikkisen liiton. Ja heidän siemenensä tunnetaan kansakuntien keskuudessa, ja heidän jälkeläisensä kansojen joukossa: kaikki, jotka heidät näkevät, tunnustavat heidät siksi siemeneksi, jonka Herra on siunannut. Minä riemuitsen suuresti Herrassa, minun sieluni iloitsee minun Jumalassani; sillä hän on pukunut minut pelastuksen vaatteisiin, verhoannut minut vanhurskauden viittaani, niin kuin ylkä kaunistautuu juhla- ja koristeilla ja niin kuin morsian koristautuu jalokivillä. Sillä niin kuin maa tuottaa orastuksensa ja niin kuin puutarha kasvattaa siihen kylvetyn versomaan, niin Herra, Herra antaa vanhurskauden ja ylistyksen versoa kaikkien kansakuntien edessä.

Siionin tähden minä en vaikene, ja Jerusalemin tähden minä en lepää, ennen kuin sen vanhurskaus käy esiin kuin kirkkaus ja sen pelastus kuin palava soihtu. Ja kansat saavat nähdä sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaat sinun kirkkautesi; ja sinua kutsutaan uudella nimellä, jonka Herran suu määrää. Sinä olet myös oleva kunnian kruunu Herran kädessä ja kuninkaallinen diadeemi Jumalasi kädessä. Sinua ei enää sanota Hyljättyksi, eikä maatasi enää sanota Autioksi, vaan sinua kutsutaan nimellä Hefsiba ja maatasi nimellä Beula; sillä Herra mielistyy sinuun, ja sinun maasi saa puolison. Sillä niin kuin nuorukainen nai neitsyen, niin sinun poikasi ottavat sinut puolisoikseen; ja niin kuin ylkä iloitsee morsiamestaan, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta. Sinun muureillesi, Jerusalem, minä olen asettanut vartijat; eivät he vaikene päivällä eivätkä yöllä koskaan. Te, jotka Herrasta muistutatte, alkää vaietko. Älkääkää

suoko hänelle lepoa, ennen kuin hän vahvistaa Jerusalemin ja tekee sen ylistykseksi maan päällä. Herra on vannonut oikean kätensä kautta ja voimansa käsivarren kautta: En totisesti enää anna viljaasi vihollistesi ravinnoksi, eivätkä muukalaisten pojat juo viiniäsi, jonka eteen sinä olet vaivaa nähnyt. Vaan ne, jotka sen korjaavat, saavat syödä sen ja ylistää Herraa; ja ne, jotka sen kokoavat, saavat juoda sen minun pyhyiteni esipihoissa. Käykää, käykää porteista; valmistakaa tie kansalle; rakentakaa, rakentakaa valtatie; raivatkaa kivet pois; kohottakaa lippumerkki kansoille. Katso, Herra on julistanut maan ääriin saakka: Sanokaa Siionin tyttärelle: Katso, sinun pelastuksesi tulee; katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan, ja hänen tekonsa käy hänen edellään. Ja heitä kutsutaan nimellä Pyhä kansa, Herran lunastetut; ja sinua kutsutaan nimellä Etsitty, kaupunki, jota ei ole hyljätty. Jesaja 61:1–62:12.

Herra tekee ”iankaikkisen liiton” niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen kanssa, jotka ovat aiemmin olleet ”hyljättyjä”, mutta joista sitten tulee ”kaupunki”, joka ”ei ole hyljätty”. He olivat ”autioita” ja kuolleina kadulla. Jesaja tunnistaa heidät ”Herran papeiksi”, Herran ”palvelijoiksi”, ”pyhäksi kansaksi” ja Siionin muurien ”vartijoiksi”.

Vastakohtana niille, jotka iloitsivat heidän kuolleista ruumiistaan, Jumala iloitsee silloin heistä ”niin kuin ylkä iloitsee morsiamesta”. Morsian on silloin tehty valmiiksi. Samoin kuin Filadelfialle annetussa lupauksessa Herra antaa heille ”uuden nimen”, ja Hän ilmaisee heidän nimensä olevan ”Hefsiba” ja ”Beula”. Hefsiba merkitsee: minun mielisuosioni on hänessä, ja Beula merkitsee avioitua. Herra ottaa omikseen ne, joita Elia ja Mooses edustavat.

Heille annettu tehtävä on valmistaa tie Kristuksen toiselle tulemiselle saarnaamalla Kristuksen ja Hänen vanhurskautensa ”hyvää sanomaa” ”maan ääriin saakka”. Lohduttaja on voidellut heidät Hengen vuodatuksessa, ja silloin heidät korotetaan ”lipuksi”, kun ”suuri ääni taivaasta” sanoo ”heille: Nouskaa tänne.” Silloin he ovat ”kunnian kruunu” ja ”kuninkaallinen pääähine” Herran kädessä. Sakarja tunnistaa saman kruunun myös tunnusmerkiksi ja sijoittaa samalla tämän tapahtuman myöhäissateen aikaan.

Ja Herra, heidän Jumalansa, pelastaa heidät sinä päivänä kansansa laumana; sillä he ovat kuin kruunun kivet, korkealle kohotettuina viirin tavoin hänen maassansa. Sillä kuinka suuri onkaan hänen hyvyytensä, ja kuinka suuri hänen kauneutensa! vilja virvoittaa nuorukaiset, ja uusi viini neitsyet. Anokaa Herralta sadetta kevätsateen aikana; niin Herra tekee kirkkaat pilvet ja antaa heille sadekuuroja, kullekin ruohoa kedolle. Sakarja 9:16–10:1.

He tulevat olemaan ”Hänen kansansa lauma”, mutta Herralla on toinen lauma, joka silloin on vielä Babylonissa ja jonka Hän myös kutsuu. Heidän tehtävänään on jälleenrakentaa ”muinaiset” rauniopaikat ja ”monien sukupolvien” autiot seudut. He ovat niitä, jotka palaavat ja jälleen vahvistavat vanhat polut, jotka on hylätty ja peitetty sekä adventismin piirissä että adventismin ulkopuolella. He palaavat milleriläisiin perustotuuksiin ja esittävät ne puhtaudessaan laodikealaiselle adventismille, ja he esittävät myös adventismin ulkopuolella oleville sanoman ”muinaisista” totuuksista, jotka liittyvät Jumalan lakiin, erityisesti sapattiin. Näin tehdessään he käyttävät monien sukupolvien historiaa havainnollistaakseen uutta historiaa. Heidän työnsä tapahtuu myöhäissateen aikana, jolloin Jumalan tuomiot ovat maassa. Kun Herra oikealla kädellään korottaa heidät lippumerkiksi, koko maailma, joka oli aiemmin iloiten katsellut heidän

kuolleita ruumiitaan kadulla makaamassa, näkee lippumerkin ja kuulee vartijain varoitustrumpetin.

Kaikki te maanpiirin asukkaat ja maan päällä asuvat, katsokaa, kun hän kohottaa lipun vuorille; ja kun hän puhaltaa pasuunaan, kuulkaa. Jesaja 18:3.

Ilmestyskirjan yhdennessätoista luvussa, kun ne, jotka olivat riemuiten katselleet heidän kuolleita ruumiitaan, näkivät heidän nousevan jaloilleen, ”suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät”.

Silloin Assyria kaatuu miekkaan, ei sankarimiehen miekkaan; ja miekka, ei halpamiehen miekka, on hänet syövä. Mutta hän pakenee miekkaa, ja hänen nuorukaisensa joutuvat pakkotyöhön. Ja hän menee kauhusta ohi linnoituksensa, ja hänen ruhtinaansa pelästyvät sotalippua, sanoo Herra, jonka tuli on Siionissa ja jonka pätsi on Jerusalemissa. Jesaja 31:8, 9.

Kaikki profeetan todistukset yhtyvät Ilmestyskirjassa. Assyrialainen edustaa pohjoisen kuningasta Danielin kirjan luvussa yksitoista, jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi, joka tulee loppuunsa, eikä ole hänelle auttajaa. Kun sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka ovat Jumalan vartijoita, puhaltavat pasuunaan, koko maailma kuulee ja pelkää. Ne, joita kaksi profeettaa edustavat, voidellaan Lohduttajan toimesta ”julistamaan ilosanomaa”, joka on se ”sanoma idästä ja pohjoisesta”, mikä ”pelästyttää” pohjoisen kuninkaan Danielin kirjan luvussa yksitoista, jakeessa neljäkymmentäneljä, ja se merkitsee sunnuntailakikriisin vainon alkamista. Tuolloin pakanat vastaavat kutsuun lähteä pois Babylonista ja tulevat liittymään Herran pappien joukkoon, joita myös kuvataan ”Iisain juureksi”, mikä näin yksilöi sen raamatullisen metodologian, jota he käyttävät esittääkseen varoitussanomien pakanoille.

Ja sinä päivänä Iisain juurivesa on seisova kansojen lippumerkkinä; pakanakansat etsivät häntä, ja hänen leposijansa on oleva kunnia. Ja sinä päivänä Herra ojentaa jälleen kätensä, toisen kerran, hankkiakseen omakseen kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assyriasta ja Egyptistä, Patroksesta ja Kuusista, Eelamista ja Sinearin maasta, Hamatista ja meren saarilta. Ja hän pystyttää lippumerkin kansakunnille ja kokoaa Israelin karkotetut sekä kerää Juudan hajotetut maan neljältä ääreltä. Jesaja 11:10–12.

Herra kokosi kansansa 11. syyskuuta 2001 sanomalla, joka yksilöi islamin hyökkäyksen kolmannen voihuudon saapumiseksi. Herra kokoaa kansansa jälleen toisen kerran sen jälkeen, kun he ovat olleet kuolleina kadulla. Kun Hän tekee niin, kootut tunnustetaan nimillä ”Israelin karkotetut” ja ”Juudan hajotetut”. Heidät karkotettiin kaduille 18. heinäkuuta 2020, mutta heidät kootaan toisen kerran viiriksi kokoamaan Jumalan toista laumaa, joka on yhä Babylonissa. Niiden kokoaminen, jotka ovat vielä Babylonissa, alkaa Yhdysvalloissa sunnuntailaista, joka on Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kahdesta äänestä toinen.

Ensimmäinen kokoaminen tapahtui 11. syyskuuta 2001, kun islam iski Yhdysvaltoihin. Lippuna, joka on määrä koota toisen kerran, heidät esitetään Iisain juurena, mikä on vertauskuva, joka kuvaa Alfa ja Omegan työtä havainnollistaen asian loppua asian alun avulla. Ensimmäinen kokoaminen merkittiin islamilaisella iskulla Yhdysvaltoihin, ja se havainnollistaa sekä yksilöi islamilaisen iskun Yhdysvaltoihin toiseksi kokoamiseksi. Kun Iisain juuri seisoo lippuna pakanoille, hänen ”leposijansa” on oleva kunniakas, sillä lippu johdattaa ne, jotka vielä ovat Babylonissa, takaisin seitsemännen päivän sapatin raamatulliselle vanhalle polulle ja merkitsee siten lipun korottamisen

pakanoille sunnuntailakikriisin aikana.

”Lippu” käy ensin läpi puhdistusprosessin, jota on havainnollistettu Malakian kirjan kolmannessa luvussa, Kristuksen kahdessa temppelin puhdistuksessa sekä tietenkin vertauksessa kymmenestä neitsyestä Miller-liikkeen lopussa. Alussa tapahtuva puhdistusprosessi toistetaan lopussa kirjaimellisesti, ja Jesaja esittää sen yhteydessä yksittäiseen pöytään, joka on merkitty muistiin eräässä kirjassa. Adventismin kapina on väärennetty pöytä, joka tuotettiin vuonna 1863 hylkäämään ja korvaamaan ne kaksi pöytää, jotka on merkitty muistiin Habakukin kirjan toisessa luvussa.

Mene nyt, kirjoita se heidän eteensä tauluun ja merkitse se kirjaan, että se säilyisi tulevia aikoja varten iankaikkisesti ja ainiaan: sillä tämä on niskoitteleva kansa, valheelliset lapset, lapset, jotka eivät tahdo kuulla Herran lakia; jotka sanovat näkijöille: Älkää nähkö; ja profeetoille: Älkää ennustako meille oikeita asioita, puhukaa meille mieluisia, ennustakaa petoksia; poiketkaa tieltä, väistykää polulta, saattakaa Israelin Pyhä poistumaan meidän edestämme. Senthäden näin sanoo Israelin Pyhä: Koska te halveksitte tätä sanaa ja turvaatte sortoon ja vääryyteen ja nojaatte niihin, niin tämä pahateko on oleva teille kuin murtuma, joka on luhistumaisillaan, pullistuen korkeassa muurissa, jonka sortuminen tulee yhtäkkiä, silmänräpäyksessä. Ja hän murtaa sen, niin kuin savenväljän astia murskataan kappaleiksi; hän ei säästä, niin ettei sen särkyneistä kappaleista löydy sirpalettakaan, jolla otettaisiin tulta liedestä tai ammennettaisiin vettä kaivosta. Sillä näin sanoo Herra Jumala, Israelin Pyhä: Kääntymisessä ja levossa te pelastutte, hiljaisuudessa ja luottamuksessa on oleva teidän väkevyysenne; mutta te ette tahtoneet. Vaan te sanoitte: Emme, vaan hevosilla me pakenemme; sentähden te saatte paeta; ja: Nopeilla me ratsastamme; sentähden teidän vainoojanne ovat nopeat. Tuhat pakenee yhden uhkauksesta; viiden uhkauksesta te pakenette, kunnes teidät on jätetty jäljelle niin kuin merkkipaalu vuoren huipulla ja niin kuin lippu kukkulalla. Senthäden Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen, ja sentähden hän korottaa itsensä, että armahtaisi teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita ovat kaikki, jotka häntä odottavat. Sillä kansa on asuva Siionissa, Jerusalemissa; sinä et enää itke. Hän on totisesti oleva sinulle armollinen huutosi äänen tähden; kun hän sen kuulee, hän vastaa sinulle. Jesaja 30:8–19.

Vuonna 1863 adventismi alkoi hylätä William Millerin profeetallista sanomaa, sellaisena kuin se on esitettyinä Habakukin kahdella pyhällä taululla. Jeesus havainnollistaa lopun alun kautta. Tässä katkelmassa adventismin alkuvaiheen kapinalliset edustavat myös adventismin lopun kapinallisia. Kummassakin tapauksessa kapina merkitsee kyseisen historian profeetallisen sanoman ja metodologian hylkäämistä, kun he sanovat ”näkijöille”: ”Älkää nähkö”, ja profeetoille: ”Älkää ennustako meille sitä, mikä on oikein; puhukaa meille miellyttäviä asioita, ennustakaa petoksia.”

He myös päättävät jättää tien, kun he julistavat: ”Poistukaa tieltä, väistykää polulta, saattakaa Israelin Pyhä lakkaamaan olemasta meidän edessämme.” Vanhurskaiden tie on Jeremian kuudennen luvun jakeiden kuusitoista ja seitsemäntoista ”muinaiset polut”. Kapinalliset päättävät olla vaeltamatta perustavissa totuuksissa eivätkä kuuntelemaan pasuunan ääntä, jota korotetut vartijat puhaltavat ja joka edustaa milleriittiliikettä sekä Future for America -liikettä.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, ja kysykää muinaisia polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän ylitsenne, sanoen: Kuulkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuule. Sentähden kuulkaa, te kansakunnat, ja tiedä, oi seurakunta, mitä heidän keskuudessaan on. Kuule, oi maa: katso, minä tuon onnettomuuden tämän kansan päälle, heidän ajatustensa hedelmän, koska he eivät ole kuulleet minun sanojani eivätkä minun lakiani, vaan ovat hyljänneet sen. Jeremia 6:16–19.

Kapinallisten kieltäytyminen vaeltamasta vanhoilla poluilla esitetään myös heidän halunaan ”saada Israelin Pyhä poistumaan edestään”, ja se ilmentää Keskiyön huudon sanoman hylkäämistä, sanoman, joka perustuu siihen, että Alfa ja Omega havainnollistavat adventismin loppua sen alun avulla.

”Heillä oli polun alussa takanaan kirkas valo, jonka enkeli kertoi minulle olevan ’yönhuuto’. Tämä valo loisti koko polun pituudelta ja valaisi heidän jalkansa, jotta he eivät kompastuisi.

”Jos he pitivät katseensa kiinnitettynä Jeesukseen, joka oli aivan heidän edellään ja johti heitä kaupunkiin, he olivat turvassa. Mutta pian jotkut väsyivät ja sanoivat, että kaupunki oli hyvin kaukana ja että he olivat odottaneet pääsevänsä sinne jo aikaisemmin. Silloin Jeesus rohkaisi heitä kohottamalla kirkkaan oikean käsivartensa, ja Hänen käsivarrestaansa lähti valo, joka hulmusi adventtijoukon yllä, ja he huusivat: ’Halleluja!’ Toiset taas uhkarohkeasti kielsivät takanaan olevan valon ja sanoivat, ettei Jumala ollut johtanut heitä niin pitkälle. Heidän takanaan ollut valo sammui ja jätti heidän jalkansa täydelliseen pimeyteen, ja he kompastuivat, menettivät näkyvistään maalin ja Jeesuksen ja putosivat polulta alas pimeään ja jumalattomaan maailmaan alapuolella.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Keskiyön huudon kuvaama puhdistusprosessi synnyttää kaksi palvojien luokkaa, ja Jesajan kirjan kolmantenakymmenentenä lukuna tyhmien neitsyiden öljyn puute esitetään kyvyttömyytenä saada vettä tai tulta, jotka molemmat ovat Puolustajan vertauskuvia, kun Jesaja kirjoittaa: ”jonka murtuminen tulee äkisti, silmänräpäyksessä. Ja hän särkee sen, niin kuin savenväläajan astia särjetään kappaleiksi; hän ei säästä, niin ettei sen murskasta löydy sirpalettakaan ottamaan tulta liedestä tai ammentamaan vettä kaivosta.” Heidän tuomionsa tulee ”äkisti”, kuten keskiyön huuto kuvaa, jolloin he silloin huomaavat, että on liian myöhäistä hankkia öljyä. Tuli ja vesi Jesajan todistuksessa ovat yksinkertaisesti toinen esitystapa siitä öljystä, josta vertaus kymmenestä neitsyestä puhuu. Öljy, vesi ja tuli edustavat luonnetta; ne edustavat sanomaa ja myös Puolustajan läsnäoloa. Mitään näistä vertauskuvista ei voida saada, kun kymmenen neitsyen tuomio ”tulee äkisti, silmänräpäyksessä”. Silloin on liian myöhäistä.

Ainoa turva on ”palaamisessa”, joka on se lupaus, joka annettiin Jeremialle, kun hän edusti niitä, jotka pettyivät ensimmäiseen pettymykseen. Jos Jumalan kansa palaisi Hänen tykönsä, Hän palaisi heidän tykönsä, mutta kapinalliset kieltäytyvät, ja valo, joka valaisi polkua, sammui. Alussa ollut valo oli Keskiyön huuto, ja eteenpäin johtava polku oli Kristuksen kirkkaan oikean käsivarren valaisema aina iankaikkisuuteen saakka. Kristus oli niiden edessä, jotka kulkivat polulla, ja takana olevan valon täytyy olla sama valo, sillä Kristus havainnollistaa polun loppua sen alulla. Keskiyön huuto oli ja on nykyinen totuus.

”Minut ohjataan usein kymmenen neitsyen vertaukseen, joista viisi oli viisaita ja viisi tyhmiä. Tämä vertaus on täyttynyt ja tulee täyttymään aivan kirjaimellisesti, sillä sillä on erityinen sovellutus tähän aikaan, ja kuten kolmannen enkelin sanoma, se on täyttynyt ja tulee edelleen olemaan nykyinen totuus ajan loppuun saakka.” Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Halu saada Pyhä lakkaamaan heidän edestään on hylkäämistä ei ainoastaan Kristuksen, vaan Kristuksen Alfa ja Omega muodossa. Se on keskiyön huudon sanoman hylkäämistä. Keskiyön huudon sanoma adventismin alkuvaiheessa oli epäonnistuneen ennustuksen oikaisu.

Kapinalliset, jotka hylkäsivät ”vanhat polut” ja loivat väärennetyn ”pöydän” erilleen vanhurskaista, kuten tämä esitettiin Miller-liikkeen Yönhuudon täyttymyksessä. Silloin ”tuhat” pakeni ”yhden nuhteesta”, ja liike supistui äkillisesti viidestäkymmenestä tuhannesta viiteenkymmeneen. He pakenivat ”nuhteen” tähden, joka tuli ”viideltä” viisaalta neitsyeltä, jotka sanoivat heille, ettei heillä ollut öljyä jaettavaksi ja että heidän tuli mennä ostamaan oma öljynsä. Tyhmien erottaminen viisaista jätti viisaat neitsyet ”niinkuin lipputangoksi vuoren huipulle ja tunnusmerkiksi kukkulalle”. Tyhmien neitsyiden kapina 22. lokakuuta 1844 havainnollisti vuoden 1863 kapinaa, sillä 22. lokakuuta 1844 oli niiden yhdeksäntoista vuoden alku, jotka edustavat 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän ajan” loppua. Meillä on tästä aiheesta enemmänkin sanottavaa, mutta vuoden 1844 kapina oli vuoden 1863 kapinan esikuva ja merkitsee sitä ajankohtaa, jolloin väärennetty pöytä luotiin.

Pelko, jonka tyhmit neitsyet kokevat, on se pelko, jota kuvataan silloin, kun viisaat neitsyet herätetään takaisin eloon ja he nousevat jaloilleen. Silloin on liian myöhäistä palata takaisin 18. heinäkuuta 2020 koetusta pettymyksestä, ja seuraava tapahtuma on taivaaseen ylösnouseminen, joka tapahtuu sunnuntailain aikaan. Silloin tapahtuu suuri maanjäristys.

Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenesosa kaupungista sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja muut peljästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Toinen voihuuto on mennyt; katso, kolmas voihuuto tulee pian. Ilmestys 11:13, 14.

Ilmestyskirjan yhdestoista luku osoittaa, että Ranskan vallankumouksen aikana kaupungin kymmenesosa kukistui, ja tuossa historiassa Ranskan kansakunta, kansakunta, joka muodostui kahdesta profeettallisesta sarvesta ja jota kuvattiin Sodomana ja Egyptinä, syöstiin kumoon. Ranskan kaksi sarvea ovat esikuva Yhdysvaltain kahdesta sarvesta.

Ranska oli profeettallisesti yksi niistä kymmenestä valtakunnasta, jotka Danielin seitsemännessä luvussa edustavat pakanallista Roomaa, ja sen tähden yksi kymmenesosa valtakunnasta (kaupungista) kukistui. Itse asiassa niistä Danielin seitsemännen luvun kymmenestä sarvesta, jotka lopulta asettivat paaviuden maan valtaistuimelle vuonna 538, Ranska oli se ensisijainen valtakunta, joka perusti paaviuden. Yhtenä Danielin seitsemännen luvun kymmenestä vallasta Ranska esikuvallistaa Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskevan kaksisarvisen maasta nousevan pedon roolia. Yhdysvallat toteuttaa lopussa paaviuden hyväksi saman työn kuin Ranska teki alussa. Yhdysvallat on niiden kymmenen kuninkaan johtava valta, jotka edustavat Yhdistyneitä kansakuntia, ja se lankeaa sunnuntailain maanjäristyksessä. Käsittelemme näitä jakeita

perusteellisemmin seuraavassa artikkelissa.

Yksi tämän artikkelin keskeisistä kysymyksistä on se, että se on sanoma, joka nostaa Jumalan kansan jaloilleen, sillä Lohduttaja, joka nostaa heidät jaloilleen, edustaa öljyä, joka ei ainoastaan kuvaa Pyhää Henkeä vaan myös niitä yhteydenottoja, jotka Jumala lähettää kansalleen.

Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun sanoma, joka nostaa Mooseksen ja Eliaan jaloilleen, esitetään myös siinä lupauksessa, joka annettiin Jeremialle.

Sentähden näin sanoo Herra: Jos sinä palaat, niin minä annan sinun jälleen olla edessäni; ja jos erotat kalliin arvottomasta, sinä saat olla minun suuni. He saakoot palata sinun tykösi, mutta älä sinä palaa heidän tykönsä. Ja minä teen sinut tälle kansalle lujaksi vaskimuuriksi; ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen sinun kanssasi pelastaakseni sinut ja vapauttaakseni sinut, sanoo Herra. Ja minä pelastan sinut pahojen kädestä ja lunastan sinut hirmuisten kädestä. Jeremian kirja 15:19–21.

Jesaja esitti saman vetoimuksen sanoessaan: ”Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymisessä ja levossa te pelastutte.” Jesaja lisäsi, että tämä ”kääntyminen” oli yhteydessä vertauksen viipymisen aikaan, sillä hän kirjoitti: ”Sentähden Herra odottaa, että hän voisi olla teille armollinen, ja sentähden hän nousee korkeuteen armahtaakseen teitä; sillä Herra on oikeuden Jumala: autuaita ovat kaikki, jotka häntä odottavat.”

Etuoikeus olla Jumalan ”suu”, kuten Jeremia asian ilmaisee, on etuoikeus puhua Jumalan puolesta aikana, jolloin Yhdysvallat ”puhuu kuin lohikäärme”. Sanoma, jonka Jumalan kansa tuolloin julistaa, on varoitus paavillisen pedon merkkiä vastaan. Osallistuaksemme tuohon kirkkaaseen liikkeeseen meidän on palattava.

Jos sinä palaat, oi Israel, sanoo Herra, palaa minun tyköni; ja jos poistat kauhistuksesi minun silmieni edestä, et enää harhaile pois. Ja sinä vannova: Niin totta kuin Herra elää, totuudessa, oikeudessa ja vanhurskaudessa; ja kansat siunaavat itsensä hänessä, ja hänessä ne kerskaavat. Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemilille: Raivatkaa itsellenne uudismaa alkääkää kylvääkö orjantappurain sekaan. Ympärileikatkaa itsenne Herralle ja poistakaa sydämenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ettei minun vihani puhkeaisi tuleksi ja palaisi sammumatta teidän tekojenne pahuuden tähden. Julistakaa Juudassa ja kuuluttakaa Jerusalemissa, ja sanokaa: Puhaltakaa pasuunaan maassa; huutakaa kovalla äänellä, kokoontukaa yhteen, ja sanokaa: Kokoontukaa, ja menkäämme varustettuihin kaupunkeihin. Nostakaa lippumerkki Siionia kohti; paetkaa, alkää viipykö, sillä minä tuon onnettomuuden pohjoisesta ja suuren hävityksen. Leijona on noussut tiheiköstään, ja kansojen hävittäjä on matkallaan; hän on lähtenyt paikaltaan tehdäkseen sinun maasi autioksi, ja sinun kaupunkisi hävitetään niin, ettei niissä ole asukasta. Jeremia 4:1–7.

Mutta Herran Henki tuli Gideonin ylle, ja hän puhalsi pasuunaan; ja Abieser kutsuttiin koolle hänen jälkeensä. Ja hän lähetti sanansaattajia kautta koko Manassen; ja sekin kutsuttiin koolle hänen jälkeensä; ja hän lähetti sanansaattajia Asserin, Sebulonin ja Naftalin luo; ja he tulivat heitä vastaan. Tuomarit 6:34, 35.